

[Finansministeren.]

Dette vil i praksis ske omkring slutningen af året 1951, og derfor er det fundet rimeligt, at forrentningen begynder fra en bestemt dato, nemlig 1. juli 1952. Der var altså også oprindelig en bestemt dato for personer, men efter at man er gået over til, at personer skal indbetale beløbene i en bank eller sparekasse, har man fundet det naturligt ved forrentningen at benytte den samme fremgangsmåde, som banker og sparekasser iøvrigt bruger, nemlig at man får forrentning fra den dag, da man sætter pengene ind i vedkommende pengeinstitut. Dog er det sagt, at det ikke bør gælde fra før den pågældendes rates forfalds dag; ellers kunne man jo sikre sig den højere rente på 4 pct. ved allerede i morgen at flytte penge fra en 2 pct.s konto over til denne spærrede konto. Derfor har bestemmelsen fået den ordlyd, den har.

P. N. Petersen (Røjle): Det, der kalder mig frem, er en bemærkning, som den højtærede finansminister fremsatte lige før. Den gik ud på, at man fra regeringens side ville bestræbe sig for at fortsætte med liberaliseringen, når vi havde fået orden i vort pengevæsen. Der er ikke noget, jeg hellere ønsker, end at også vi her i Danmark kan fortsætte med liberaliseringen, når vi har saneret pengevæsenet. Nu forekommer det mig imidlertid, at når man vil vurdere Danmarks indsats i så henseende, tager man noget tungt på selve begrebet liberalisering, hvorved jeg i denne forbindelse forstår en fri vareudveksling mellem de forskellige lande. Efter min opfattelse gør man i almindelighed ikke det, som man bør, nemlig ser liberaliseringen også i relation til toldsatserne i de forskellige lande. Når vi gør det, tror jeg nok, at vi i Danmark kan sige, at vi har opfyldt vor pligt i så henseende.

Der er fremsat procenttal for de forskellige lande, og det sidste tal, jeg kender, er, at vi i Danmark skulle have en liberalisering på 51 pct., medens man jo kræver, at vi skal op til 75 pct. Når vi nu ved, at vi har den store handelsomsætning med udlandet, som vi har, hvilket betyder, at vort erhvervsliv er mere ømtåligt end andre landes, og når man tager i betragtning, at selvom vi også har visse varegrupper, som har høje toldsats, er det til gengæld således, at en meget stor del af vore varer, måske en større del end i nogen anden stat, er fuldkommen fri for told, tror jeg nok, man kan sige med rette, at Danmark er lige så langt fremme på liberaliseringens område som andre lande.

Jeg vil gerne høre den højtærede finansministers mening om det forhold, jeg her har søgt at give en antydning af.

Finansministeren (Thorvald Kristensen):

Jeg deler de betragtninger, det ærede medlem hr. P. N. Petersen (Røjle) har anstillet. Det er ganske klart, således som det også allerede under den foregående regering er blevet gjort gældende fra dansk side i Paris, at ved vurderingen af liberaliseringen i de forskellige lande må der tages hensyn ikke blot til selve liberaliseringsprocenten, men også til andre forhold, f. eks. til toldniveauets højde, til, hvor stor en del af sin import man får fra de andre lande indenfor Marshallorganisationen, og til, om ens eksport også bliver lettet i tilstrækkelig grad gennem andre landes liberalisering. I sidstnævnte henseende er Danmark dårligt stillet, fordi vi fortrinsvis eksporterer landbrugsvarer, der kun i ringe grad er liberaliseret andre steder. Disse synspunkter er gjort gældende fra dansk side og vil også blive gjort gældende af den nuværende regering.

Når det ærede medlem hr. P. N. Petersen (Røjle) nævnte, at liberaliseringen skulle være 75 pct., vil jeg dog gerne tilføje, at den procent, der er gældende i øjeblikket som norm for Marshallorganisationen, kun er 60, gældende fra 4. oktober. De 75 pct. er den norm, man skal op på fra 1. marts, eller for Danmarks vedkommende med visse forbehold — det afhænger af forholdene i Tyskland — vistnok ikke før 1. maj. Vi har altså i øjeblikket ca. 50 pct., men en væsentlig lavere procent for færdigvarer, og blandt andet derfor er det naturligvis ønskeligt, at vi kan genoptage liberaliseringsfremstødene igen efterhånden, således som det blev sagt i udtalelsen efter forliget i folketingsudvalget. Men det er klart, at i hvilket omfang vi kan gå frem her i de kommende måneder, blandt andet vil afhænge af forholdene i andre lande, som har stor betydning for os.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Den følgende sag var:

Første behandling af forslag til lov om bemyndigelse til optagelse af forsvarslån.

(Lovforslaget findes i tillæg C. sp. 129).